

Soutěžní návrh č. 7, Helena Míková, Anna M. Černá, Jiří Kugl. – 2.

místo

Hodnocení soutěžní poroty

Porota kladně hodnotí přístup ke stávajícím hodnotám a charakteru lokality. Zejména řešení předprostoru hřbitova a citlivý přístup k přírodním prvkům v území, které je vnímáno obyvateli jako hodnotné. Nepřesvědčivé a dostatečně neprověřené je však stanovení regulativů zástavby, které není prověřeno hmotově ani funkčně v kontextu celého řešeného území. Není tudíž možné posoudit její dopad na veřejný prostor. Tato nevyváženost krajinářského a urbanistického řešení je hlavním nedostatkem návrhu, nepřináší totiž přesvědčivou odpověď, proč je správné právě takovéto vymezení městských prostorů.

Návrh přináší jasné architektonické řešení předprostoru hřbitova, který považujeme za přiměřený, odpovídající charakteru lokality a funkčně dobře řešený.

Jednoznačně je definována podoba zahrady školky, jako přírodního hřiště v souladu se současnými edukačními trendy. Autoři ovšem nenavrhují způsob zajištění využívání zahrady mateřské školy jako prostoru sdíleného s veřejností. Provázání vyhrazené zeleně přidružené k objektu se správcem by mohl při dobrém nastavení představovat příležitost pro životaschopnost celé lokality.

Charakter parčíku ve východní části řešeného území přináší provozně – technické komplikace. Řešení „v přírodně volném duchu“ s využitím rozsáhlých ploch lučních porostů neumožňuje pobytové využívání s vyšší zátěží. „Pobytová plocha U Kopečku“ není z tohoto hlediska dostatečně velká.

Porota považuje formální adaptaci haldy hlusiny do podoby umělého kopce s klubovnou za nepřiměřené, jak architektonicky tak technicky.

Autoři přistoupili k řešení požadavku na umístění sportovního hřiště nahrazením garáží v soukromém majetku, aniž by navrhli alternativní umístění v případě neúspěšnosti převodu majetku.

Přínosné je řešení pěšiny podél horní hrany parku paralelně s ulicí Na Pláni, nahrazující chodník na straně parku dobře využívající prostorových možností i výhledů z hrany svahu.

Autoři připomínky z II. participačního setkání sice nezpracovali v plném rozsahu, celkově lze konstatovat, že zvolený návrh byl k představám místních obyvatel všímavý.

Přírodě blízké řešení parkových a zahradních ploch je sice nenáročné z hlediska četnosti a objemu péče, ale náročné na odborný a samostatný zahradnický personál, což je rizikový faktor celého návrhu.

Návrh velkou část území nabízí veřejnému užívání. Otázka účelnosti vzájemné existence dvou rekreačních prostorů, parčíku a velké sdílené zahrady u mateřské školky, které mají velmi podobný charakter i náplň, však zůstává dle mínění poroty nezodpovězená.